

Strategie Ewolucyjne do optymalizacji funkcji testowych

Joanna Kołodziejczyk

1 Problem do rozwiązania

Celem laboratorium jest implementacja algorytmu $(\mu/\rho, \lambda)$ -ES i $(\mu/\rho + \lambda)$ -ES.

Optymalizacja ma zostać wykonana dla testowego problemu optymalizacji globalnej w przestrzeni liczb rzeczywistych. Poniżej znajduje się lista funkcji, na których należy przeprowadzić testy:

1. RASTRIGIN FUNCTION

- <http://www.sfu.ca/~ssurjano/rastr.html>,
- $domain = [-5.12, 5.12]$
- Globalne minimum $f(0, 0, \dots, 0) = 0$
- Wymiarowość: $\{2, \dots, d\}$

2. GRIEWANK FUNCTION

- <http://www.sfu.ca/~ssurjano/griewank.html>,
- $domain = [-600, 600]$
- Globalne minimum $f(0, 0, \dots, 0) = 0$
- Wymiarowość: $\{2, \dots, d\}$

3. SPHERE FUNCTION

- <http://www.sfu.ca/~ssurjano/spheref.html>,
- $domain = [-5.12, 5.12]$
- Globalne minimum $f(0, 0, \dots, 0) = 0$
- Wymiarowość $\{2, \dots, d\}$

4. ZAKHAROV FUNCTION

- <http://www.sfu.ca/~ssurjano/zakharov.html>,
- $domain = [-5, 10]$
- Globalne minimum $f(0, 0, \dots, 0) = 0$
- Wymiarowość: $\{2, \dots, d\}$

5. EASOM FUNCTION

- <http://www.sfu.ca/~ssurjano/easom.html>,
- $domain = [-100, 100]$
- Globalne minimum $f(\pi, \pi) = -1$
- Wymiarowość: 2

6. STYBLINSKI-TANG FUNCTION

- <http://www.sfu.ca/~ssurjano/stybtang.html>,
- $domain = [-5, 5]$
- Globalne minimum $f(-2.903534, \dots, -2.903534) = -39.16599d$, gdzie d jest wymiarowością problemu.
- Wymiarowość: $\{2, \dots, d\}$

2 Algorytm

2.1 Pseudokod algorytmu $(\mu/\varrho, \lambda)$ -ES i $(\mu/\varrho + \lambda)$ -ES.

```
1: population ← initialize ( $\mu$ )
2:  $g \leftarrow 0$ 
3: while terminal_condition not TRUE do
4:   offspring ← prepare ( $\lambda$ )
5:   for  $o = 1$  to  $\lambda$  do
6:     parents ← marriage (population,  $\varrho$ )
7:      $s \leftarrow s\_recombination$  (parents)
8:      $x \leftarrow x\_recombination$  (parents)
9:      $s \leftarrow s\_mutation$  ( $s$ )
10:     $x \leftarrow x\_mutation$  ( $x, s$ )
11:     $f \leftarrow fitness\_function$  ( $x$ )
12:    offspring $o$  ← struct ( $x, s, f$ )
13:   end for
14:   population ← selection (offspring,  $\mu$ ) lub selection (offspring +  $\mu$ )
15:    $g \leftarrow g + 1$ 
16: end while
17: return population
```

2.2 Istotne elementy algorytmu

1. Kodowanie osobnika i inicjalizacja:

- x — wektor cech osobnika (współrzędne punktu w przestrzeni \mathbb{R}^n) - zakres z dziedziny zadanej funkcji (*domain*). Liczba elementów w wektorze to wymiarowość funkcji testowej d .

- s — wektor odchyłeń standardowych (endogeny parametr mutacji). Wartości z przedziału $\{0.1..5\}$. Liczba elementów w wektorze to wymiarowość funkcji testowej d .
- f — poziom przystosowania osobnika - zadana funkcja testowa do optymalizacji lub inaczej *fitness_function*. f skalarem, wyliczoną wartością ze wzoru na funkcję testową.

2. Parametry początkowe algorytmu

Przed uruchomieniem algorytmu należy arbitralnie podać wielkości parametrów:

- μ — liczba osobników w populacji rodzicielskiej: zalecane wartości od 1 do 100
- ϱ — liczba osobników w puli rodziców do reprodukcji: zalecane wartości od 1 do μ
- λ — liczba osobników potomnych: zalecane wartości \rightarrow patrz wyjaśnienie poniżej.

W przypadku algorytmu $(\mu/\varrho, \lambda)$ -ES powinna obowiązywać zależność:

$$\mu < \lambda$$

Ponieważ zgodnie z algorytmem $(\mu/\varrho, \lambda)$ -ES w procesie selekcji uczestniczą tylko i wyłącznie osobniki potomne, ich liczność powinna być większa od dotychczasowej liczby wszystkich osobników populacji. W przeciwnym wypadku liczność populacji w każdej kolejnej iteracji algorytmu ulegałyby zmniejszeniu.

W skrajnym przypadku, gdy $\mu = \lambda$ następne pokolenie będą tworzyć wszystkie osobniki potomne.

W przeciwieństwie do algorytmu $(\mu/\varrho, \lambda)$ -ES, algorytm $(\mu/\varrho + \lambda)$ -ES nie wnosi żadnych teoretycznych ograniczeń na liczbę generowanych potomków.

3. Warunek zakończenia *teminal_condition* powinien sprawdzać zadaną maksymalną liczbę kroków algorytmu i osiągnięcie znanego dla funkcji testowej minimum globalnego przy pewnym założonym błędzie np. $fitness_function(osobnik) - f_globalne < 0,0001$.

4. Wybór puli rodziców do krzyżowania

Procedura wybiera z puli rodzicielskiej określoną parametrem pulę do krzyżowania.

function *parents* = *marriage* (*population*, ϱ)

1: *parents* \leftarrow *prepare* (ϱ)

2: *selected_individuals* \leftarrow *randperm* (*length* (*population*))

3: **for** $i = 1$ **to** ϱ **do**

4: $parents_i \leftarrow population_{selected_individuals_i}$

5: **end for**

6: **return** *parents*

5. Pseudokod algorytmu rekombinacji parametrów endogennych.

Algorytm realizuje mechanizm krzyżowania uśredniającego dla osobników kodowanych wartościami rzeczywistymi.

function $s = s_recombination(parents)$

```
1:  $n \leftarrow length(parents.s)$ 
2:  $s \leftarrow prepare(n)$ 
3: for  $i = 1$  to  $n$  do
4:    $s_i \leftarrow mean\_s(parents, i)$ 
5: end for
6: return  $s$ 
```

gdzie:

$mean_s(parents, i)$ jest średnią wartością ze wszystkich pobranych z rodziców.

6. Pseudokod algorytmu rekombinacji uśredniającej cech osobników.

function $y = x_recombination(parents)$

```
1:  $n \leftarrow length(parents.y)$ 
2:  $y \leftarrow prepare(n)$ 
3: for  $i = 1$  to  $n$  do
4:    $x_i \leftarrow mean\_x(parents, i)$ 
5: end for
6: return  $y$ 
```

gdzie:

$mean_x(parents, i)$ jest średnią wartością ze wszystkich pobranych z rodziców.

7. Pseudokod algorytmu mutacji parametrów endogennych

function $out_s = s_mutation(s)$

```
1:  $n \leftarrow length(s)$ 
2:  $out\_s \leftarrow prepare(n)$ 
3:  $c \leftarrow 1$ 
4:  $\tau_0 \leftarrow e^{\frac{c}{\sqrt{2n}} \cdot \mathcal{N}(0,1)}$ 
5:  $\tau \leftarrow \frac{c}{\sqrt{2\sqrt{n}}}$ 
6: for  $i = 1$  to  $n$  do
7:    $out\_s_i \leftarrow \tau_0 \cdot s_i \cdot e^{\tau \cdot \mathcal{N}(0,1)}$ 
8: end for
9: return  $out\_s$ 
```

gdzie:

- $\mathcal{N}(0,1)$ to liczba losowa z rozkładu normalnego o wartości oczekiwanej 0 i odchyleniu standardowym 1

- zmiennej c przypisujemy wartość 1. Jest to akceptowalna wartość dla algorytmu (10,100)-ES.

8. Pseudokod algorytmu mutacji eliptycznej cech osobników.

function $out_x = x_mutation(x, s)$

```

1:  $n \leftarrow length(y)$ 
2:  $out\_x \leftarrow prepare(n)$ 
3: for  $i = 1$  to  $n$  do
4:    $out\_x_i \leftarrow x_i + s_i \cdot \aleph(0, 1)$ 
5: end for
6: return  $out\_x$ 

```

gdzie

$\aleph(0, 1)$ to liczba losowa z rozkładu normalnego o wartości oczekiwanej 0 i odchyleniu standardowym 1

9. Selekcja

Selekcja wybiera μ osobników z początku posortowanej rosnąco listy potomków (wariant selekcji *comma*) lub z posortowanej rosnąco połączonej listy populacji poprzedniej i nowej (wariant selekcji *plus*). Dzięki temu wybieramy osobniki o najlepszym (najmniejszym) przystosowaniu. Pozostałe zostają zapomniane. Ten typ selekcji nazywa się *truncation selection*.

Selekcja realizowana w algorytmie $(\mu/\rho, \lambda)$ -ES:

function $new_population = selection(offspring, \mu)$

```

1:  $new\_population \leftarrow sort(offspring, ascd)$ 
2:  $new\_population \leftarrow new\_population(1 : \mu)$ 
3: return  $new\_population$ 

```

Selekcja realizowana w algorytmie $(\mu/\rho + \lambda)$ -ES:

function $new_population = selection(offspring, population, \mu)$

```

1:  $new\_population \leftarrow sort([offspring, population], ascd)$ 
2:  $new\_population \leftarrow new\_population(1 : \mu)$ 
3: return  $new\_population$ 

```

3 Wymagania dla implementacji

Język implementacji algorytmu jest dowolny.

Wymagane elementy programu:

- Do optymalizacji wybrać jedną z podanych na początku funkcji testowych. Wczytać wszystkie parametry z nią związane. Wymiarowość funkcji d jest parametrem programu.
- Zaimplementować algorytm zgodnie z wytycznymi podanymi w punkcie 2 i 2.1.

- Program po wykonaniu optymalizacji powinien wyświetlać:
 - położenie znalezione przez algorytm optimum i wartość przystosowania/wartość funkcji w tym punkcie
 - numer generacji, w której znaleziono rozwiązanie
 - wykres zmienności przystosowania najlepszego osobnika w generacjach
 - wykres zmienności średniego przystosowania populacji w generacjach
 - Nieobowiązkowo:
 - * odległość od znanego globalnego optimum (miara Euklidesa)
 - * rozproszenie populacji (średni dystans pomiędzy osobnikami w populacji) w generacjach

Każde własne (rozsądne) propozycje modyfikacji lub wykorzystane z literatury zmiany w algorytmie lub reprezentacji lub prezentacji wyników ponad te, wymagane w instrukcji, będą dodatkowo punktowane.

3.1 Przekazanie programu

Kod z rozwiązaniem proszę wysłać na mail: jkolodziejczyk@zut.edu.pl